

користъ многоу. користъ ѝ нарече словеса божия, глагола: Ико отрѣтохъ, недостоинъ съ, такъ даръ, теже ми сѧ пооучати словесъмъ твоимъ дънь и ношть.

То мї, братиа, порадоумѣимъ и послоушашимъ разоумънія оушима, и порадоумѣимъ силоу и пооучение свѧтыхъ книгъ. Послушанъ тзи жития свѧтаго Василия и свѧтаго Іоанна Златоустаго и свѧтаго Кирила философа и инѣхъ многъ свѧтыхъ, како и ти съпърва, повѣдають о нихъ рекоуште, идмлада прилежаахоу свѧтыхъ книгъ, тоже и на добрая дѣла подвигноушаса. вижъ како ти начатъ докрѣимъ дѣломъ пооучение свѧтыхъ книгъ! да тѣми, братиа, и сами подвигнѣмъ сѧ на поуть жития ихъ и на дѣла ихъ, и пооучаймса въноу книжъніимъ словесъмъ, твораше волю ихъ іакоже велать, да и вѣчната жизни достоини юдемъ, въ вѣкъ аминъ.

СУПРАСЛСКИЯТЪ РѢКОПИСЪ.

Тоя памѣтникъ, който принадлѣжи на XI вѣкъ, са нарича супраслски рѣкописъ за това, защото е билъ намѣренъ отъ Бобровски въ уннатскиятъ манастиръ, който са намира при селцето Супрасль. Тоя рѣкописъ, който сѫдѣржа въ себѣ си нѣкои жития на свѧтиете и нѣколко поучения отъ византийските ораторе, принадлѣжи подпълно на старата бѫлгарска писменностъ. Бѫлгарското происхождение на тоя памѣтникъ са види както отъ формата на буквите, така и отъ езикътъ. Така напримѣръ, въ него са употребляватъ правилио както буквите ж, а и Ѣ, така и т. Сутраслскиятъ рѣкописъ е издаденъ отъ Миклошича (въ 1851 г.) подъ